

OS DE ABAIXO

Prólogo.

Música industrial tipo Rammstein.

(Unha ringleira infinita de persoas na oficina do INEM. As actrices camiñan unha tras outra con aire triste, pesado e terminal; cando unha delas chega a proscenio mira ao fronte e pregunta con educación, fastío e derrota **"Hai algo para hoxe? Nada?... Ben, a ver mañá"** e segue camiñando na ringleira ata que teña que volver a preguntar. E así unha tras outra ata o infinito).

(Nun momento dado unha voz berra **"A oficina está pechada!!"**
Soa un portalón enorme pechando.

Nese intre todas as persoas xúntanse para loitar contra o frío, acenden un cigarro, comparten un pouco da auga, comen dunha lata de conservas etc).

(Entre choros e dores todos quéixanse do mal que está a economía, que non hai traballo, que o goberno é inútil, que teñen que facer algo, que non chegan a fin de mes.....).

Silvana- No hay nada, nunca hay nada...

Sara- Nunca hai traballo, non sei xa que facer....

Silvana- Nunca hay nada....

Aurora- Cunha pensión de viuvez de merda....

Silvana- No hay nada.....

Fran- Que lle vou dar de comer os meus irmáns?....

Silvana- Nada.....

David- Tengo una licenciatura y no trabajo ni de camarero...

Silvana- Nada....

Amador- O meu fillo quedou en paro e os netos teñen fame...

Silvana- Nada....

Rosa- Por Deus!! Cantas crises e crises temos que pasar antes de morrer?....

Silvana- Nada.....

Luisa- Non hai traballo para unha muller da miña idade....

Silvana- Vine a este país para trabajar y soy una puta esclava.....

(Todas din a súa frase unha e outra vez, repetíndoa ata a saciedade e aumentando o volume.

Chega un momento nel que as frases solápanse como un berro único e desesperado e, tras un derradeiro alarido xeral.....o silencio absoluto).

Acto Primeiro: A Noticia.

Son de frío e de vento xeados.

Fran- (Encontrando unha folla do periódico entre o lixo periódico)
Eh! Eh, chicas! Escoitádeme! Aquí hai algo! Parece que aquí hai algo.

TODAS- Déixame ver! Que pon? Que alguén lea o que pon!

Un pouco de orde, por favor! Seguro que é outra mentira!....

Rosa- Tranquilas! Todas tranquilas e caladas xaaaa!!

Moi ben, vou ler o que pon.

TODAS- Veña, cona, que vai frío! Que o lea dunha vez! Que temos fameeee!

Rosa- Silencio!!!!

(Todas caladiñas)

Rosa- (Lendo o periódico) "Estás farta do teu destino de escrava? Pensas que a vida é algo máis que traballar doce horas ao día seis días á semana? Cres que os políticos rinse de nós cada vez que fan unha promesa electoral? Pensas que a violencia é un camiño tan loable como calquera outro para exixir o que merecemos? Cres na vinganza como elemento de expresión cidadá?

Se todas as túas respostas son afirmativas, non dubides en unirse a nós.

Somos a Escola Terrorista Revolucionaria Antitodo: somos a ETRA. Esperámoste!".

(Todas quedan flipadas en silencio).

Aurora- Mimá.

Fran- Isto é en serio?

David- Es una broma?

Sara- ¡Venga ya!

Rosa- Será unha broma...non?

Amador- Pois oxalá non o fose.

Rosa- Non pode ser verdade...non?

Luisa- E ven o enderezo?

Rosa- Sí que ven.

Silvana- ¡Qué fuerte, qué fuerte, qué fuerte! Jajajajaja....Chicas, tiene que ser una broma, jajajajaj, no puede haber una escuela de esas cosas jajajajaja.

(Todas míranse entre sí e comezan, de a pouco, a descolloarse).

TODAS- Jajajajaj, Claro! Que tolemia! Non pode ser! Jajajaja
É imposible! Quen escribiría esa broma? jajajajaj.....

(Todas van deixando de rir lentamente.....e chega outra vez o silencio absoluto).

Amador- E se fose verdade?

(Silencio xeral).

Amador- E se esa escola existise?

(Silencio)

Amador- Pensade por un momento: que fariades se unha escola como esa existise de verdade?

(Silencio)

Silvana- Apuntarme.

David- Anda xa!

Amador- E eu.

David: Pero que dis? A violencia só xera....

Fran- Eu tamén.

David: A ver, a ver, pensemos con claridade...

Luisa- Contade comigo.

Rosa- E comigo.

David- No, no, no, no.....

Sara- ¡Y conmigo!

Aurora- Vinganza e Xustiza!!

David- Vamos, compañeiras, haxa paz, por favor.

(Silencio)

Amador- Entón?

(Silencio)

TODAS- VAMOOOOS!!!!

(Silencio. Todas miran a David)

David- En fin.....Deus tamén foi vingativo ás veces, non? (Pausa) Vou.

TODAS- Yuhuuu!!!! Bravo! Vinganza! Al Ataquee!!!

Acto Segundo: A Escola Terrorista.

Música militar de fondo.

(Todas elas nunha fila unha ao carón da outra. Nótase que están algo inquietas, quizás teñen un pouco de medo e incerteza. Entra o Sarxento).

Sarxento- Vaia, vaia, vaia.....así que temos novas recrutas?

Silvana- Hola, encantada, me llamo...

Sarxento- Silencio lombriga!!!

Silvana- Perdóned, es que quería presentarme....

Sarxento- Dixen Silencio, maldita escoria!!!

Silvana- (En voz baixa) Vale, vale.

(A Sarxento comeza a camiñar fronte ás recrutas con mirada imponente e desafiante. Analizando cada aspecto de cada persoa).

Sarxento- Unha merda!

(Silencio xeral).

Sarxento- Digo que unha merda!!!

Silvana- ¿Se encuentra usted bien?

Sarxento- Maldito verme insignificante!!!! Cala dunha vez!!!!

Silvana- (En voz baixa) Perdón, perdón.

(Silencio xeral)

Sarxento- Vexo que mandaron unha nova remesa de lixo andante.

Unha chea pestilente e cheirenta de carne inútil e estúpida que cre que pode facer a revolución sen cerebro e sen a axuda de ninguén.

Unha piñata a punto de recibir unha malleira.

Un grupo de babosas covardes e miserables xogando a ser terroristas...

(Fran e Rosa comezan a rir baixiño)

Sarxento- unha morea de idiotas incultas e acomplegadas que pensan que están preparadas para dar a súa vida por unha idea...

(Empezan a rir todas en voz baixa)

Sarxento- ...unha piara de porcos infectos.....(Encarándose con Fran)
iii¿De que cona te ris, bichoco da pataca?!!!

(Todas calan ipso facto. Fran intenta disimular a risa)

Sarxento- Fíxenche unha pregunta, bichoco!!

Fran- De nada.

Sarxento- ¿De nada?

Fran- Sí, de nada.

Sarxento- (A todas) Ah, que simpático o bichoco, me di "de nada"
Hahahahahaha!! Ao mellor cre que lle din as grazas por algo. (A Fran)
¿Cres que che din as grazas por algo, boñiga de mamut?

Fran- No.

Sarxento- ¿Non que?

Fran- Que non río de nada, quería decir...

Sarxento- Non río de nada, meu Sarxento!!!!

Fran- Sí.

Sarxento- Sí que?

Fran- Quero dicir que sí...

Sarxento- Que si que?

Fran- Que si....

Sarxento- Que sí, meu Sarxento!!!!

Fran- Iso...

Sarxento- Iso qué?

Fran- Que si, que iso.....

Sarxento- Que si que iso, meu Sarxento!!!! Entendido!!!!

Fran- Si....meu Sarxento....

(Rosa comeza a rir).

Sarxento- Pásache algo, Paliducha?

Rosa- Non.

Sarxento- Non que?

Rosa- Non, meu Sarxento (comeza rir de novo).

Sarxento- (A todas) Vaia, vaia, vaia, parece que aquí está a graciosa do grupo.

Rosa- (Sen poder evitar o riso) Non, meu Sarxento.

Sarxento- E pódese saber que é tan divertido para ti, Paliducha?

Rosa- Verá, meu Sarxento, es que parece vostede como o típico sarxento roñón das películas de guerra pero, que no fondo do seu corazón, é unha persoa entrañable e que, ao final da peli, séntese orgulloso dos seus recrutas e deixa caer unha bágoa cando, na última escena, os novatos conseguen licenciarse despois de tres meses de duro adestramento.....meu Sarxento.

Sarxento- Cres que vou soltar unha bágoa por algún de vós, Paliducha?

Rosa- Home, eu creo que.....

Sarxento- CALA DUNHA MALDITA VEZ, PALIDUCHA!!!!

Rosa- Sí, meu Sarxento.

Sarxento- (A todas) Queredes facer a revolución, verdade?

(Todas caladas)

Sarxento- Responde!!!!

TODAS- Sí, meu Sarxento!!

Sarxento- Queredes vinganza pola vosa merda de vida, verdade?

TODAS- Sí, meu Sarxento!!!

Sarxento- Queredes acabar cos vossos reis, raíñas, alcaldes, políticos, xefes e demais escravizantes, verdade?

TODAS- Sí, meu Sarxento!!!

Sarxento- Pois para iso tedes que pagar....

(Míranse todas entre sí)

Silvana- Es que andamos cortas de prata....

Sarxento-...coa vosa sangue, ladilla inmunda!!!! Ides pagar coa vosa sangue!!!

Silvana- Claro, eso tiene más sentido....mi Sargento.

Sarxento- (A Silvana) Ti, como te chamas?

Silvana- Silvana, mi Sargento.

Sarxento- E de onde es, Silvana?

Silvana- De Uruguay, mi Sargento.

Sarxento- Moi ben, a partir de agora ningunha de vós sodes de ningún sitio. Está claro?

TODAS- Sí, meu Sarxento!!

Sarxento- A partir de agora sodes miñas....en propiedade. Ata que consigades o símbolo da ETRA, sodes miñas. E non teredes nin país nin nome. Está claro?

TODAS- Sí, meu Sarxento!!

Sarxento- Durante os próximos tres meses teredes que enfrontarvos ás probas máis duras que poidades imaxinar. Probas mentais, probas físicas, probas de loita, de morte, de intelixencia, de camaradería, de guerrilla, de explosivos, de tácticas de combate, de astucia....e se despois deses tres meses estades preparadas, recibiredes a maior insignia que unha terrorista pode recibir: o Pasamontañas Nejro. Pero ata entón....sodes miñas. Nin nome nin país.

Entendido?

TODAS- Sí, meu Sarxento!!

Sarxento- (A Silvana) Ti xa non te chamas Silvana, chamaste Sudaka.

(A David) Ti Miñoca.

(A Luisa) Ti Fantoche.

(A Aurora) Ti Avoa.

(A Rosa) Ti xa o sabes, verdade, Paliducha?

Rosa- Si, meu Sarxento, eu son Paliducha, meu Sarxento.

Sarxento- (A Sara) Ti serás Ameba.

(A Fran) E ti serás Xoaniña.

E como escuadrón terrorista seredes As Choromicas. Está claro, Choromicas?

TODAS- Sí, meu Sarxento!

Sarxento- Non vós escoito!!

TODAS- Sí, meu Sarxento!!

Sarxento- Máis Forte!!!!

TODAS- SI, MEU SARXENTO!!!!

(Escuro)

Acto Terceiro: O Adestramento.

Banda sonora cañera con espírito de superación; tipo Rocky preparando unha pelexa.

(Nesta parte imos ver distintas probas absurdas de terrorismo. Só falará de cando en vez a Sarxento para darlles caña).

Probas de Terrorismo:

Proba de estratexia militar e camuflaxe: Todas agachadas entre o público mimetizándose coa contorna e Aurora buscándoas.

Aurora- (Moi asustada camiñando polo bosque) Onde estades?.....Non vexo a ninguén....Saíde se tedes o que hai que ter....
Veña, que me aburro....Que saíades xa ou marcho...
(De pronto todas saen berrando e lánzanse sobre Aurora que berra arrepiada).

Proba de puntería: A Sarxento pon unha diana ao final do escenario e as recrutas lanzan toda clase de cosas (obviamente non acerta ningunha e todos os obxectos van á Sarxento).

Proba de intelixencia: O Sarxento vai facendo preguntas facilísimas e as recrutas responden estupideces.

Sarxento- Que é Galiza?

Respostas- Un país, unha cousa, unha nación, unha comunidade de veciños, unha rexión, unha provincia, patacas con grelos, unha choiva perpetua...

Sarxento- Quen é o noso inimigo?

Respostas: A miña sogra, o goberno, o veciño, os cataláns, a televisión, os grelos, Masterchef, Jiménez Losantos...

Sarxento- Cal é a filosofía da ETRA?

Respostas- Matar moito, acabar coa choiva, matar máis, acabar co botelo, comprar un pasamontañas, ter amigos, ligar, ser unha nación, ser unha pataca....

Sarxento- Que temos que facer se somos capturadas polo inimigo?

Respostas- Suicidarnos, cambiar de bando, chorar, disimular dabondo, facernos invisibles, ser unha provincia, chamar a casa, gravallo co móvil.....

Proba de forza: Facemos unha coreografía onde todas as recrutas atacan o Sarxento pero el consegue darlles unha malleira tipo Bruce Lee.

Todas acaban polo chan berrando e chorando.

(Escuro).

Acto Cuarto: A Licenciatura.

Música de entrega de premios. Algo solemne, entrañable e lacrimógeno.

Academia de Policía (a partir minuto 1,30).

(O Sarxento, visiblemente emocionado, agarda cos Pasamontañas Nejros nas súas costas. Chamará a cada unha delas ou elas estarán unha ao carón da outra e a Sarxento irá pasando para facelo máis axil).

Sarxento- Escuadrón Choromicas!!!

TODAS- Ás súas ordes, meu Sarxento!

Sarxento- Hoxe teño o pracer de entregarvos a máxima distinción da ETRA: o Pasamontañas Nejro.

A partir de agora todas volvedes a ter nome.

Recruta Sudaka! (Chega Silvana, o Sarxento entrégalle o Pasamontañas) Grazas....Silvana.

Silvana- Gracias, mi Sargento!

Sarxento- Recruta Miñoca! (Chega David, o Sarxento entrégalle o Pasamontañas) Grazas, David.

David- Gracias, mi Sargento!

Sarxento- Recruta Fantoche! (Chega Luisa, o Sarxento entrégalle o Pasamontañas) Grazas, Luisa.

Luisa- Grazas, meu Sarxento!

Sarxento- Recruta Avoa! (Chega Aurora, o Sarxento entrégalle o Pasamontañas) Grazas, Aurora.

Aurora- Grazas, meu Sarxento!

Sarxento- (A punto de chorar) Recruta Paliducha! (Chega Rosa, o Sarxento entrégalle o Pasamontañas) Grazas, Rosa.

Rosa- Grazas, meu querido Sarxento! (Quedan un momento mirándose) Xa lle dixen que no fondo era vostede unha boa persoa.

Sarxento- (Disimulando a emoción) Lárgate xa, Paliducha!

(Marcha Rosa)

Sarxento- Recruta Ameba! (Chega Sara, o Sarxento entrégalle o Pasamontañas) Grazas Sara.

Sara- Grazas, meu Sarxento!

Sarxento- Recruta Xoaniña! (Chega Fran, o Sarxento entrégalle o Pasamontañas) Grazas, Fran.

Fran- Grazas, meu Sarxento!

Sarxento- Con orgullo e satisfacción podo dicir que o escuadrón As Choromicas queda licenciado en Terrorismo e Morte Alevosa.

Larga vida ás Choromicas!!!!

TODAS: VIVA O NOSO SARXENTO!!!!

(Todas apertan o Sarxento. Bicos e choros e moita felicidade. Escuro).

Acto Quinto: O Plan.

Música a determinar. ¿El Golpe? Algo que simbolice unha profunda reflexión. Teñen que preparar o que van facer. Cal será o atentado a preparar.

Luisa- Moi ben compañeiras, nesta a nosa primeira misión, temos que pensar en facer algo intelixente, algo que teña unha verdadeira repercusión política e social, algo que inequívocamente cambie o rumbo da configuración xeopolítica dos analistas das primeiras potencias mundiais, algo que.....

Aurora- Podemos tirar unha bomba gordecha.

Amador- Ou moitas.

Luisa- Xa, pero o tema é saber onde tiramos a bomba gordecha e por que a tiramos. Non é o mesmo tirala na Xunta de Galiza..

Fran- Que non estaría mal....

Luisa- Nada mal....ou tirala no parlamento europeo...

Silvana- Que tampouco estaría mal.

Luisa- Tampouco, seino; pero temos que ser intelixentes, concretas nas nosas reivindicacións e desapiadadas nas nosas accións. Veña, tormenta de ideas.

(Todas quedan pensando un intre)

Silvana- Eu propoño atacar a sede de Facenda, facer unha enorme fogueira no exterior, e queimar, en plan Akelarre, a todos os seus inútiles funcionarios.

Luisa- Mmmmm interesante....

Fran- Eu digo que vaíamos ao Pazo ese onde viven os reis, collamos a Felipe, a Leticia, ás dúas androides das fillas, a Froilán e a calquera outro puto nobre que encontremos e que fagamos unha homenaxe á Revolución Francesa con guillotina incluída.

Luisa- Sutil e tradicional....

Aurora- Eu penso que o mellor sería queimarnos todas ao Bonzo no medio do Obradoiro ao grito de "Bugallo, vete o Carallo!!!"

Luisa- Localista pero radical....

Rosa- Eu paso de queimarme que teño a pel súper delicada...

Aurora- Cona! Pois usa un factor 500, non che digo...

Rosa- Pero que factor 500 nin que carallada! Que non penso queimarme como un polo na churrasquería!!

Aurora- Miúda terrorista estás feita!

Rosa- Pois moito máis terrorista ca ti!!!

Aurora- Iso non mo dis na rúa!!

Rosa- Que non?.....

(Rosa e Aurora van pegarse)

Luisa- Haxa paz....tranquilas!!!!
Retomemos as opcións terrorísticas a facer.

David- Pois eu creo que deberíamos ir ao Congreso dos Deputados mañá pola mañá.

Fran- E por que mañá pola mañá?

David- Porque mañá hai unha votación de non sei que lei para escravizarnos máis; e resulta que todos os deputados, o rei e un taquígrafo experimentado, están obrigados a estar presentes para votala e afogarnos aínda un pouquiño máis.
Así poderíamos collelos a todos xuntos e a como di Laura?...a repercusión!, iso, a repercusión sería maior e mellor.

Luisa- Mmmm.....gústame..

Fran- Vale, moi ben, chegamos, capturamos o Congreso dos Deputados e....¿que dicimos?....ou sexa...¿Que pedimos?

Silvana- ¿Que baixen os impostos?

Amador- Iso xa o pide a dereita.

Fran- Que paguen máis os ricos?

Amador- Iso xa o pide a esquerda.

Luisa- Non....mmmmm....temos que ser moito máis intelixentes e sorprendivos que iso....ten que ser algo....espectacular...

Amador- Algo co que toda a xente do pobo se senta identificado...

Silvana- Algo co que todo o mundo estea de acordo....

Fran- Algo innegable....

Aurora- Algo irrefutable.....

Rosa- Algo xusto....universalmente xusto.....

(Todas pensando)

Rosa- Queremos pan...

Fran- Eu prefiro xamón...

Rosa- Non te fode, e lumbrigante tamén...

Aurora- Bocata de lumbrigante, jajajaja....

Amador- Bocata de xamón, lumbrigante e lagosta, jajajajaj

Fran- Iso estaría ben, jajajajaj

Rosa- E champán...

Amador- Por suposto, jajajajaj

Luisa- Podedes falar en serio, por favor?

Rosa- Perdón.

Fran- É que temos fame.

Aurora- Isto de ser terrorista novata é duro.

Luisa- Seino, seino, pero temos que pensar con máis astucia que o inimigo.

A ver....tomamos o congreso dos Deputados mañá pola mañá e reivindicamos.....

(Todas pensando sesudamente).

David- QUE O DIÑEIRO, EN TODAS AS SÚAS FORMAS E SIGNIFICADOS, DESAPAREZA DO NOSO PAÍS.

(Todas quedan flipando)

Luisa- BRILLANTE!!!

(Escuro)

Temazo Musical a concretar.

Acto Seis: Os Pasamontañas.

Música a determinar.

(Todas solemnemente situadas. Cada unha delas leva o seu pasamontañas na man).

Rosa- Ben, compañeiras, creo que falo no nome do noso entrañable Sarxento...que por certo, recordábame a alguén moi familiar.... cando digo que este é o momento máis crucial da nosa vida.

Amador- Si, por fin imos comezar a Revolución.

Fran- Imos atacar o maldito congreso dos Deputados.

Rosa- Non só iso, queridas terroristas.

Aurora- Imos comer dunha vez?

Rosa- Hoxe temos nas nosas mans o símbolo da liberdade. Poñernos estes Pasamontañas Nejros non é só unha necesidade térmica. É algo máis.

Hoxe comeza a nosa viaxe sen retorno. Unha vez postos os pasamontañas non haberá marcha atrás, sabédelo verdade?

Silvana- Sin marcha atrás.

Fran- Ata o infinito e máis aló.

David- Donde Dios nos lleve.

Aurora- Onde haxa bocatas, meus Deus.

Amador- Gloria ou destrución!

Luisa- Ira e lume!

Rosa- Fagámolo entón!!!

(Tod@s póñense os Pasamontañas con orgullo e ilusión. Tras uns instantes de incomodidade onde ninguén sabe que dicir, comeza o problema).

Aurora- Non pica un pouquiño o Pasamontañas?

Luisa- Pode ser..

Amador- Si, algo pica, a verdade.

Silvana- Yo no veo muy bien.

Fran- Eu tampouco.

Silvana- De hecho no veo nada.

Amador- Foder como pica o cabrón.

Silvana- No veo un carajo.

Aurora- Quen cona comprou os malditos Pasamontañas?

David- Me los encargaron a mí.

Amador- E onde cona compraches esta merda picona?

David- Pues en una tienda

Luisa- Pois sería a tenda máis cutre do mundo, porque como pica, foder!

Amador- Isto non serve para atacar un carallo!

David- Si no os gustan haberlos comprado vosotros.

Silvana- Non vexo nadaaaa!!!!

David- Era una tienda baratita...

Luisa- Non me digas?

Fran- O que era é unha merda de tenda!!!!

David- No tenía más dinero, joder!!!!

Fran- A miña nai pode facernos uns pasamontañas novos...

Luisa- Claro, chama á túa nai e dille "Mamá, somos terroristas e necesitamos uns Pasamontañas Nejros para asaltar o Congreso dos Deputados mañá...."

Fran- Menos ironía que só intento axudar..

Amador- Ti es idiota..

Aurora- Mira, porque non vexo un carallo, porque se non vos daba de ostias...

Amador- Mimá!!! isto é como ter a sarna...

Aurora- Seguro que xa tiveches a sarna máis dunha vez, cacho porco..

Amador- Se está a rifar unha hostia e tes todos os números....

Luisa- Qué números? se non sabes nin contar ata dez...

Fran- Mirade, creo que deberíamos tirar ao lixo os Pasamontañas...

David- YO NO ATACO NADA SIN PASAMONTAÑAS!!!

Amador- Ti es imbécil!!

David- No, lo que soy es un terrorista!!

Amador- Vale, es un terrorista imbécil.

David- Puede que sea tímido, pero imbécil lo serás tú.

Silvana- Dónde estáis?

Aurora- Dálle a volta o pasamontañas, carallo!!!!

Luisa- Miúdo montón de idiotas enmascarados.

David- A mí nadie me llama idiota.

Amador- Idiota!

David- Dónde estás? Dá la cara, cobarde!

Fran- Sigo pensando que a miña nai podería facernos uns pasamontañas monísimos e de distintos cores..

David- Es verdad.....por qué tienen que ser todos nejros?

Amador- Pero ti es imbécil de verdade!!!!

Luisa- Viches algún terrorista cun pasamontañas rosa?

David- Es que yo nunca vi a ningún terrorista de ningún color!!

Luisa- Ea, pois vaíamos a tomar o Congreso disfrazados de TeleTubies, non te fode..

Amador- Ou todos de azul coma os Pitufos..

Fran- Pois non quedaría mal...a ver, un pitufo tamén ten o seu lado terrorista...

Amador- Por favor, que alguén mate a este melón..

Silvana- Seguí ahí?

Luisa- Eu quítome isto que vou morrer..

Fran- NIN SE CHE OCORRA!!!

Luisa- Por?

Fran- A maldición do Pasamontañas Quitado..

Amador- Pero estamos todas tolas ou que?

Silvana- Holaaaaa?

Aurora- Mimá que grupo de inútiles!!!

Rosa- BASTAAAAA!!!!!!!

Silvana- Quién eres?

Rosa- SEGUIMOS COS PASAMONTAÑAS POSTOS!!!!
Somos terroristas ou somos babosas?

Silvana- Tengo miedo.

Rosa- RESPONDEDE!!!!

(Pausa)

Rosa- RESPONDEDE!!!!
QUE SOMOS?

TODAS- Terroristas!!!!